

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

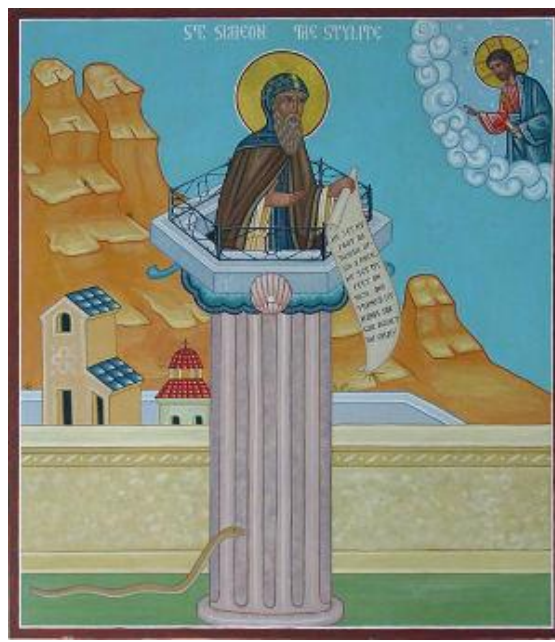
[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

«РАДІСТЬ МОЯ ТО РАДІСТЬ УСІХ ВАС!»
Чотирнадцята Неділя по П'ятидесятниці
(+ Преп. Симеона Стовпника Старшого)

“MY JOY IS THE JOY OF YOU ALL”
Fourteenth Sunday after Pentecost (+St.
Simeon the Stylite the Elder)

« MA JOIE EST LA VOTRE À TOUS »
«Quatorzième dimanche après la
Pentecôte
(+ Saint Siméon le Stylite, l'Ancien)

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com



«РАДІСТЬ МОЯ ТО РАДІСТЬ УСІХ ВАС!»

«Як ти, друже, ввійшов сюди, не мавши одежі весільної?»

Чотирнадцята Неділя по П'ятидесятниці (+ Преп. Симеона Стовпника Старшого)

Чотирнадцята Неділя по П'ятидесятниці в 2014 році співпадає з 14-им днем місяця вересня на громадянському (Григоріанському) календарі. А за Юліанським календарем ми починаємо нове богослужбове коло нерухомих свят із приходом Індикта. У цей же день ми також святкуємо Святого, який служив Богу в особливо незвичайний спосіб бо ж він прожив сорок сім років на стовпах все зростаючої висоти - перший був дещо більше 2 метрів, і останній був 15 метрів. З огляду на такий аскетичний подвиг він відомий, як Преподобний Симеон Стовпник.

Звичайно, кожен Святий – надзвичайний, як і кожна людина, яка колинебудь жила. Наш Творець радіє різноманітністю і, як Апостол Павло проголошує в Посланні Чотирнадцятої Неділя після П'ятидесятниці (2 Кор. 1:21-2:4): «[Р]адість моя то радість і для всіх вас». Жодна сніжинка, жодна квітка не така ж, як будь-яка інша. Яка ж, справді, радість зрозуміти, що особливість і унікальність кожного з нас благословив і любить Бог! І все Його різноманітне створення також утримується у чудовій єдності Його незбагненою мудрістю і всеохоплюючою любов'ю, яка остаточно загоїть усі шкоди і примирить усі поділи нанесені злом, що виникло через гріхопадіння.

А все одно, Св. Симеон, безсумнівно, іще більшою мірою стоїть осібно (і в буквальному сенсі!) від решти Святих. Тисячоліття півтора тому, паломники приходили тисячами з далека, щоб подивитися на цю людину, що стоїть на огороженій платформі на стовпі, захоплена постійною молитвою, з піднятими вгору руками або чинячи напів-поклони. Вони прислухалися до його слів і отримували багато чудесних дарів по його заступництву. Симеон зі свого стовпа проявляв і розділяв з ними світло віри в Христа: розп'ятого і воскреслого, що вознісся на Небеса, де Він сидить по правиці Отця, як Представник і Захисник для людства, яке змагається, щоб подолати гріховність і повернути добротливість вселенній – а зокрема в кожному з нас .

Св. Симеон народився в п'ятому столітті в селі Сис в Каппадокії, яка сьогодні частина Туреччини (деякі джерела говорять, що він походить зі Сирії), у батьків-християн, Сисотіяна й Марфи (яка також прославлена Святою). Його гаряче бажання єднання з Богом спонукали його стати Ченцем в ранньому віці 18 літ. Його пости та умиртвіння свого тіла були настільки суворими, що його Ігумен стривожився і попросив його, або бути більш помірним або піти з Монастиря, щоб інші Ченці не зазнали шкоди, намагаючись наслідувати йому в аскетичних подвигах, які були б їм не по силам перенести. Він обрав шлях другий.

Спочатку Святий поселився в сухій криниці, а потім у печері. Його слава широко поширилася, і люди стали приходити товпами, щоб почути його і отримати його духовну пораду та молитви. Намагаючись відновити свою самотність, Симеон рішився на нову форму аскетичного подвигу. Він замовив побудувати платформу на стовпі, якого знайшов серед деяких руїн і поселився на ньому. Одного разу, побоюючись, що Симеон прийняв цю нову форму Чернечого подвигу через духовну гордість, делегація братів Ченців приїхала до нього і попросили його спуститися. Симеон відразу почав спускатися з платформи. Заспокоївшись цим знаком слухняної смиренності, Братія поблагословила його залишитися на стовпі і запевнила його про свої Молитви і Божу допомогу. Можливо, його підтримували ще іншими словами Апостола Павла, яких чуємо в сьогоднішньому Апостолі: «[В]и встояли вірою»!

Далекий від того, щоб бути відрізаний від світу в чернечій самоті, Симеон продовжував проповідувати і навчати зі свого стовпа та навіть писав листи, слова яких залишаються

донині. Його проповідь була практична, співчутлива і цілком вільна від фанатизму. (Чи дивно це?) Він закликав бути щирими, справедливими і молитися та засуджував лихварство та непристойну мову. Він був особливо ревно зберігав Православну віру, проголошену Халкидонським Собором (451-го р.), що Христос у повній мірі і Людина і Бог.

До платформи Симеона можна було підвестися драбиною, і він уділяв час кожного дня після обіду паломників і відвідувачам. Священики регулярно уділяли йому Святе Причастя. Одного разу Патріарх Антіохійський, Домнін II, навіть звершив Божественну Літургію на його платформі.

День 1-го вересня (14-го вересня за новим стилем) був днем його упокоєння в Господі. Св. Симеона знайшли на його платформі у стані поклоніння в молитві (він зазвичай чинив більше 1200 поклонів щодня). Його Мощі були доставили в Антіохію. Руїни величезного будинку, побудованого в його честь під назвою «Кал'ат Сім'ан» («Двір Симеона») залишаються донині.

Приклад Св. Симеона наслідували багато інших Стовпників. Його ж часто і називають "Старший", щоб диференціювати його від іншого Стовпника-відлюдника з такою ж назвою, чия мати також називалася Марфа, і прославлена Святою. Надруковано древній документ про її життя. (Може бути й те, що деякі джерела плутають розповідь про життя обох Святих, які мали таке ж ім'я, жили протягом одного чи двох століть один від одного і трудилися тим же аскетичним подвигом). Відомий англійський поет лорд Альфред Теннісон написав зворушливий вірш про Св. Симеона Старшого під назвою «St. Simeon Stylites» («Святий Симеон Стовпник»).

Таке завзяття, проявлене таким незвичайним чином, може здатися абсурдним, особливо в культурі, позначеній любов'ю комфорту, легкості і розкоші. Хіба ж це не достатньо просто вірити, молитися і ходити до Церкви? Коли ми робимо це (на жаль тиск життя, здається, заставляє відвідувати її не надто часто), чи ми тим самим не відповідаємо на це запрошення на Бенкет, про який чуємо від нашого Господа в Притчі в Євангелії в Чотирнадцятого Неділю після П'ятидесятниці (Матвія 22:1-14)? Хіба не достатньо того, що ми знаходимося між відвідувачами? А навіть коли ми фізично не буваємо присутніми на Богослуженнях, хіба ж наші Молитви і вирази віри в Господа не служать ознакою того, що ми принаймні духовно присутні? Ах, але зверніть увагу, що серед гостей, що прийшли на банкет був і один, що таки був вкинутий «до зовнішньої темряви»! Чому? Тому що він не носив на собі весільну одягу! Весільну одягу роздавали гостям Короля, який влаштував Бенкет. Ця людина проігнорувала подарунок! Він проскочив повз і

вступив у бенкет у своїй запарошеній, повсякденній одежі, тим самим зневаживши та образивши Короля і його щедрість. Він навіть не відгукнувся проханням про вибаченням в Короля, який був поставив йому чемне запитання: «Як ти, друже, ввійшов сюди, не мавши одежі весільної?» Він не зумів відповісти. І отож був вигнаний.

Святий Симеон, відповідаючи старанно палаючому бажанню виявляти свою любов до Короля, Який був запросив його на такий Бенкет, доглянув те, щоб надіти на себе шлюбну одягу, шляхом проведення свого незвичайного свідчення про Божу владу та любов на своєму стовпі! Бог дав йому благодать, мудрість і силу, і він вистояв аж до дня, коли його знайшли, заснувшого в Господі, та все таки в стані Молитви перед Ним. Наше свідоцтво не буде, як у нього, але ми просимо Святого Симеона, щоб його Молитвами, наповнились і ми малесенькою частю його гарячої спраги Бога, щоб ми теж стали завзятими, щоб виділитися в якості свідків Божественного Світла, Любові і Радості з приводу Його нескінченно різноманітного створіння, об'єданого Його Мудрістю, Ласкою та Силою. (іюк 14-09-2014)

“MY JOY IS THE JOY OF YOU ALL”

« MA JOIE EST LA VOTRE À TOUS »

**Fourteenth Sunday after Pentecost
(+St. Simeon the Stylite the Elder)**

**Quatorzième dimanche après la
Pentecôte
(+ Saint Siméon le Stylite, l'Ancien)**

"Friend, how did you come in here
without a wedding garment?"

«Mon ami, comment es-tu entré ici sans
avoir un habit de nocés? »

Coincidentally the Fourteenth Sunday after Pentecost in 2014 falls upon the 14th day of the month of September on the civic (Gregorian) calendar. And on the Julian calendar we begin a new liturgical cycle of immobile Feast days with the arrival of the Indiction. On that day we also celebrate a Saint who served God in a most unusual way for he lived for forty-seven years upon pillars of ever increasing height – the first was some 2 meters in height, and the last was 15 meters. Because of this ascetic endeavour he is known as St. Simeon the Stylite (“stylos” is the Greek word for pillar).

Par coïncidence la Quatorzième Dimanche après la Pentecôte en 2014 tombe sur le 14e jour du mois de septembre sur le calendrier civique (Grégorien). Et sur le calendrier Julien, nous commençons un nouveau cycle liturgique des jours de Fêtes immobiles avec l'arrivée de l'Indiction. En ce jour, nous célébrons aussi un Saint qui a servi Dieu d'une manière très inhabituelle car il a vécu pendant 47 années sur des piliers d'une hauteur de plus en plus élevée - le premier était environ 2 mètres de hauteur, et le dernier était de 15 mètres. En raison de cet effort ascétique il est connu comme Saint Siméon le Stylite (« stylos » est le mot grec pour pilier).

Of course, each Saint is extraordinary - as is every single person who has ever lived. Our Creator rejoices in diversity

and, as the Apostle Paul proclaims in the Epistle of the Fourteenth Sunday after Pentecost (2 Corinthians 1:21-2:4): “[M]y joy is the joy of you all”. No snowflake or flower is exactly like any other. Indeed, what joy to realize that the distinctness and uniqueness of each and every one of us is blessed and beloved by God! And all of His diverse creation is also held together in marvelous unity by His unfathomable wisdom and all-embracing love, which will ultimately heal all the ravages and reconcile all the divisions brought about by the evil of the Fall.

Nonetheless, St. Simeon, undoubtedly, stands apart (literally!) from the rest of the Saints to a greater degree than most. A millennium and a half ago, pilgrims used to come by the thousands from far and wide to look up at this man standing on a platform with a railing around it, upon a pillar, in continual prayer, with his arms upraised or making semi-prostrations. They would hear his words and receive many wonderful gifts through his intercession. From his pillar Simeon manifested and shared with them the light of faith in Christ: crucified, raised and ascended to the heights, where He sits at the right hand of the Father as the Representative and Advocate for struggling humanity, which seeks to overcome sin and restore goodness to the whole cosmos, most especially within each and every one of us.

St. Simeon was born in the fifth century in the village of Sis in Cappadocia, today a part of Turkey (some sources situate his origins in Syria) to Christian parents, Sisotian and Martha (also a Saint). His burning desire for union with God led him to become a Monk at the early age of 18.

Bien sûr, chaque Saint est extraordinaire - comme chaque personne qui n'ait jamais vécu. Notre Créateur Se réjouit de la diversité et, comme l'Apôtre Paul proclame dans l'Épître de la Quatorzième Dimanche après la Pentecôte (2 Corinthiens 1:21-2:4): « [M]a joie est la vôtre à tous ». Aucun flocon de neige, aucune fleur n'est exactement comme n'importe quel autre. En effet, quelle joie de se rendre compte que la distinction et l'unicité de chacun d'entre nous est béni et aimé par Dieu! Et toute Sa création diverse aura également lieu dans l'unité merveilleuse par Sa sagesse insondable et Son amour universel, qui finira par guérir toutes les ravages et de concilier toutes les divisions provoquées par le mal de la Chute.

Néanmoins, Saint Siméon, sans aucun doute, se distingue du reste des Saints à un degré plus élevé (littéralement) que la plupart. Il y a un millénaire et demi, les pèlerins venaient par milliers de loin pour regarder cet homme debout sur une plateforme avec un garde-corps autour d'elle, sur un pilier, dans la prière continuelle, avec ses bras levés ou en faisant des semi-prosternations. Ils entendaient ses paroles et recevaient de nombreux dons merveilleux par son intercession. De son pilier Siméon manifeste et partagé avec eux la lumière de la foi dans le Christ: crucifié, ressuscité et monté sur les hauteurs, où Il est assis à la droite du Père en tant que Représentant et Avocat de l'humanité en lutte, qui vise à vaincre le péché et restaurer la bonté de tout le cosmos, surtout au sein de chacun d'entre nous.

Saint Siméon est né dans le cinquième siècle dans le village de Sis en

His fasting and mortification of his body was so austere that his Abbot became alarmed and asked him to either be more moderate or leave the monastery, lest the other Monks be harmed by attempting to imitate him in ascetic labours which were beyond their strength to endure. He chose the latter course.

At first the Saint took up residence in a dry well and then in a cave. His renown spread far and wide and people came in throngs to hear him and seek his spiritual counsel and prayers. Hoping to recover his solitude, Simeon decided upon a new form of ascetic endeavour. He had a platform built upon a pillar which he found among some ruins and took up his abode upon it. At one point, fearing that Simeon had taken up this new form of monastic endeavour because of spiritual pride, a delegation of brother monks came to visit him and asked him to come down. Simeon immediately began to descend from the platform. Reassured by this sign of obedient humility, the brethren blessed him to remain upon the pillar and assured him of their prayers and God's help. Perhaps he was buoyed up by some other words of St. Paul which we hear in today's Epistle: "[F]or by faith you stand"!

Far from being cut off from the world in monastic solitude, Simeon continued to preach and teach from his pillar and even wrote letters, the words of which remain to this day. His preaching was practical, compassionate and completely free of fanaticism. (Is that surprising?) He called for sincerity, justice and prayer and denounced usury and profanity. He was particularly zealous in maintaining the Orthodox faith proclaimed by the

Cappadoce, aujourd'hui une partie de la Turquie (certaines sources situent ses origines en Syrie) aux parents chrétiens, Sisotian et Marthe (également une Sainte). Son ardent désir de l'union avec Dieu l'a amené à devenir un moine à l'âge de 18 ans. Son jeûne et la mortification de son corps était si austère que son Abbé est devenu alarmé et lui a demandé de devenir soit plus modérée ou de quitter le Monastère, de peur que les autres Moines pourraient être lésés en essayant de l'imiter dans les travaux ascétiques qui étaient au-delà de leur force d'endurer. Il a choisi la deuxième solution.

Au début, le Saint s'installe dans un puits sec, puis dans une grotte. Sa renommée s'étendit au loin et les gens venaient en foule pour l'entendre et lui demander conseil spirituelle et ses prières. Dans l'espoir de récupérer sa solitude, Siméon a décidé sur une nouvelle forme d'activité ascétique. Il avait une plate-forme construite sur un pilier qui il a trouvé parmi des ruines et se fixa sur lui. A un moment, craignant que Siméon avait pris cette nouvelle forme d'activité monastique à cause de l'orgueil spirituel, une délégation de Moines-frères venaient lui rendre visite et l'ont demandé de descendre. Siméon a immédiatement commencé à descendre de la plate-forme. Rassuré par ce signe d'humilité obéissant, les frères le bénissaient de rester sur le pilier et l'ont assuré de leurs prières et l'aide de Dieu. Peut-être qu'il était soutenu aussi par d'autres paroles de Saint Paul que nous entendons dans l'Épître d'aujourd'hui: «[V]ous êtes fermes (le mot grec « estikate » signifie « restez debout ») dans la foi »!

Council of Chalcedon (451) regarding Christ's humanity and divinity, perfect and complete in every way.

Simeon's platform could be reached by a ladder and he made himself available each afternoon to pilgrims and visitors. Priests regularly brought him Holy Communion. On one occasion the Patriarch of Antioch, Domninos II, even celebrated the Divine Liturgy on his pillar.

September 1 (September 14 on the Gregorian calendar) was the day of his repose in the Lord. St. Simeon was found on his platform in the position of bowing in prayer (he customarily made over 1200 prostrations each day). His Relics were taken to Antioch. The ruins of a vast edifice built in his honour, called "Qal'at Sim'an" ("Simeon's mansion") remain to this day.

St. Simeon's example was followed by many other Stylites. In fact he is often called "the Elder" to differentiate him from another pillar-hermit of the same name whose mother was also named Martha, and revered as a Saint. An ancient document about her life has been printed. (It may be that some sources have confused the account of the lives of both Saints who had the same name, lived within a century or so of each other and carried on the same ascetic endeavour). The renowned English poet Lord Alfred Tennyson wrote a stirring poem about St. Simeon the Elder entitled "St. Simeon Stylites".

Such zeal, manifested in such an unusual way, may seem absurd, especially in a culture marked by the love of comfort, ease and luxury. Is it not

Loin d'être coupé du monde dans la solitude monastique, Siméon a continué de prêcher et d'enseigner de son pilier et a même écrit des lettres, des mots qui restent à ce jour. Sa prédication était pratique, compatissant et complètement libre de fanatisme. (Est-ce que c'est surprenant?) Il a appelé à la sincérité, la justice et la prière et a dénoncé l'usure et le blasphème. Il était particulièrement zélé dans le maintien de la foi Orthodoxe proclamée par le Concile de Chalcédoine (451) en ce qui concerne Christ l'Humanité et la Divinité, parfaite et complète dans tous les sens.

La plate-forme de Siméon pourrait être atteinte par une échelle et il s'est rendu disponible chaque après-midi pour les pèlerins et les visiteurs. Les Prêtres lui apportaient régulièrement la Sainte Communion. À une occasion, le patriarche d'Antioche, Domninos II, a même célébré la Divine Liturgie sur son pilier.

Le 1 septembre (14 septembre sur le calendrier grégorien) était le jour de son repos dans le Seigneur. Saint Siméon a été trouvé sur sa plate-forme dans la position de l'archet dans la prière (il faisait habituellement plus de 1200 prosternations chaque jour). Ses Reliques ont été prises à Antioche. Les ruines d'un vaste édifice construit en son honneur, appelé « Qalaat Sim'an » (« le Manoir de Siméon ») restent à ce jour.

L'exemple de Saint Siméon a été suivie par de nombreux autres Stylites. En fait, il est souvent appelé « l'Ancien » pour le différencier d'un autre ermite-pilier du même nom dont la mère a également été nommée Marthe, et vénérée comme un Sainte. Un ancien document sur sa vie a

enough simply to believe, pray and go to Church? When we do so (alas the pressures of life seem to make that attendance all too infrequent), are we not thereby responding to that invitation to the Banquet of which we hear our Lord speak in the Parable in the Gospel on the Fourteenth Sunday after Pentecost (Matthew 22:1-14)? Is it not enough that we are in attendance? And even when we do not physically attend the Divine Services, are not our prayers and our expressions of faith in the Lord a sign that we are at least spiritually present? Ah, but note that among the guests who came to the Banquet there was one who was actually cast out "into the outer darkness"! Why? Because he was not wearing a wedding garment! Wedding garments were provided for the guests by the King who made the Banquet. The man ignored the gift! He rushed past and came into the Banquet in his dusty, every-day clothes, thereby snubbing and insulting the King and His generosity. He did not even respond with an apology to the King's courteous question: "Friend, how did you come in here without a wedding garment?" He was speechless. And so was cast out.

St. Simeon, responding diligently to a burning desire to show his love for the King Who had invited him to such a Banquet, made sure to put on the wedding garment, by carrying out his unusual witness to the power and the love of God on his pillar! God gave him grace, wisdom and strength and he stood fast until the day when he was found, asleep in the Lord, still in the position of prayer before Him. Our testimony will not be like his, but we do ask St. Simeon, by his intercessions, to

été imprimé. (Il se peut que certaines sources ont confondu le compte de la vie des Saints qui avaient le même nom, ont vécu dans a peu près un siècle de l'autre et ont travaillé dans le même effort ascétique). Le célèbre poète anglais Lord Alfred Tennyson a écrit un poème émouvant sur Saint Siméon l'Ancien intitulé « Saint Simeon Stylites ».

Tant de zèle, qui se manifeste d'une façon aussi inhabituelle, peut sembler absurde, surtout dans une culture marquée par l'amour du confort, la facilité et le luxe. Est-ce qu'il ne suffit pas de croire, de prier et d'aller à l'Église? Quand nous faisons cela (hélas les pressions de la vie semblent faire que cette fréquentation est trop rare), n'est-ce pas qu'ainsi nous répondons à cette invitation au Banquet dont nous entendons parler notre Seigneur dans la Parabole de l'Évangile sur le Quatorzième Dimanche après la Pentecôte (Matthieu 22:1-14)? N'est-ce pas assez que nous sommes en présence? Et même si nous ne participons pas physiquement aux Services divines, ne sont pas nos prières et nos expressions de la foi dans le Seigneur un signe que nous sommes au moins présents spirituellement? Ah, mais il faut noter que parmi les invités qui sont venus pour le Banquet, il était celui qui a été effectivement jeté « dans les ténèbres du dehors »! Pourquoi? Parce qu'il ne portait pas de vêtement de mariage! Des vêtements de mariage ont été fournis pour les invités par le roi qui a fait le Banquet. L'homme a ignoré le cadeau! Il se précipita passer et est venu dans le Banquet dans ses poussiéreuses vêtements ordinaires, de ce fait snober et insulter le roi et sa générosité. Il n'a même pas répondu par des excuses à la

imbue us with a tiny portion of his burning thirst for God so that we too might be moved to stand out as witnesses to God's Light, Love and Joy in His infinitely diverse creation, united together by His Wisdom, Grace and Power. (igk 14-09-2014)

question du roi courtoise: « Mon ami, comment es-tu entré ici sans avoir un habit de nocces? » Il était sans voix. Et il fut précipité.

Saint Siméon en répondant avec diligence à son ardent désir de montrer l'amour pour le Roi Qui l'avait invité à un tel Banquet, fait en sorte de s'habiller avec le vêtement de mariage, en réalisant son témoignage rare de la puissance et l'amour de Dieu sur son pilier! Dieu lui a donné la grâce, la sagesse et la force, et il a tenu fermement sa position jusqu'au jour où il a été retrouvé, endormi dans le Seigneur, toujours en position de prière devant lui. Notre témoignage ne sera pas comme la sienne, mais nous demandons Saint Siméon, par ses intercessions, de nous donner au moins d'une infime partie de son ardente soif de Dieu afin que nous puissions nous aussi nous démarquer en tant que témoins à la Lumière, l'Amour et la Joie de Dieu dans Sa création infiniment divers, unis ensemble par Sa Sagesse, Sa Grâce et Sa Puissance. (igk 14-09-2014)